

jeg varovre i Udenrigsministeriet og læse fortrolige dokumenter i Thulesagen, da hr. Niels Helveg Petersen var udenrigsminister. Så ministeren behøver ikke at gøre til en stor hædersdåd, at han har været tvunget til at give den indrømmelse.

Hvis jeg så under gennemlæsningen af de papirer, som jeg ifølge min kalender har planer om at starte på på torsdag, finder ud af, at der altså fandt en ændring af trusselsvurderingen sted, således som man også kan se af papirerne, som hr. Trøjborg har gjort opmærksom på, således at f.eks. ordet sandsynligvis forsvinder, hvad skal jeg så gøre? Skal jeg så gøre ligesom ministeren i forbindelse med Kontroludvalget og bare sige det til offentligheden, eller skal jeg gå rundt med den viden med hænderne bundet bagpå og med knebel i munden? Hvad skal jeg så gøre, hr. minister, hvis jeg finder ud af, at regeringens forklaringer strider mod det, Folketinget har fået at vide af ministeren?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Så vil jeg umiddelbart mene, at det ville være naturligt at bede om en supplerende redegørelse i Udenrigspolitisk Nævn, i det omfang at vi ikke ved en skriftlig besvarelse kan opfylde hr. Albrechtsens ønsker.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så synes jeg bare, at det jo så bliver en utrolig tung proces, og så kan man jo kun vende tilbage til det spørgsmål, hvorfor vi så ikke lige så godt allerede nu kan få iværksat en uvildig undersøgelse, for det bliver jo så det sandsynlige resultat. Det er jo også sådan, at fire partier her i Folketinget jo har tilkendegivet, at man efter et folketingsvalg, hvis man får flertallet, så under alle omstændigheder vil beslutte, at der skal være en uvildig undersøgelse.

Hvad er så ministerens interesse i denne langtrukne proces, som jo vi alle sammen godt ved før eller siden kun kan føre til det resultat, at sandheden kommer frem? Jeg forstår simpelt hen ikke regeringens forhalingstaktik i den her sag.

Så vil jeg i øvrigt godt spørge ministeren, om det ikke også er lidt betænkeligt, at ministeren ikke drager umiddelbare konsekvenser af det forhold, at statsministeren jo i virkeligheden har fastslået, at ministeren har overtrådt landets lov i forbindelse med lækage og oplysninger fra Kontroludvalget.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Som det er tilkendegivet ved adskillige lejligheder, så sent som i går af statsministeren, ser regeringen ikke behov for og grundlag for en uvildig undersøgelse.

Alt det, der lå til grund for regeringens beslutning om at deltage i operationerne i Irak, er anført i beslutningsgrundlaget, og det blev nævnt i resolution 1441. Der blev nævnt åbne kilder, og der blev selvfølgelig også, som det har været fremme, nævnt, at enhver regering naturligvis modtager informationer fra sin efterretningstjeneste. Så regeringen finder ikke behov for at iværksætte en yderligere undersøgelse.

Jeg vil virkelig råde hr. Albrechtsen til at lade være at antyde, at der er puttet noget under stolen, slettet passager, eller hvad ved jeg. Det er netop derfor, regeringen har strakt det så utrolig vidt at give hr. Albrechtsen mulighed for at komme i efterretningstjenestens lokaler og gennemlæse papirerne, så han kan blive overtydet om, at der intet af relevans vedrørende masseødelægelsesvåbnene er, der er fjernet.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Når vi nu ser de – var det ti? – dokumenter, som vi fik uddrag af i går, kan man altså se, at vurderingen af trusselsrisikoen er blevet sænket undervejs, bl.a. fordi ordet sandsynligvis forsvandt undervejs. Så siger ministeren: Ja, men det er da hele vejen igennem efterretningstjenestens opfattelse, at der sandsynligvis var noget. Det fremgår bare ikke af papirerne.

Og hvorfor siger chefen for efterretningstjenesten det til pressen i går? Det kan vi jo ikke vide, for det kan jo ikke støttes på papirerne; papirerne efterlader da ikke det indtryk. Men har han haft særlige notater liggende? Har ministeren haft særlige notater liggende? Det kan jo gå i begge retninger.

Kl. 13.15

Alene det spørgsmål, jeg stiller her, belyser da, tror jeg, indlysende for de fleste mennesker, der umiddelbart følger denne diskussion, at der er et gnistrende klart behov for en uvildig, tilbundsgående undersøgelse. Derfor må jeg vende tilbage til spørgsmålet: Hvad skal vi dybest set gøre i Folketinget, hvis vi ved gennemlæsningen finder ud af, at den er rivegal?

Så siger ministeren, at jeg kan stille krav til ministeren om en supplerende redegørelse, ja-